

Kościół świętego Szymona

Kościół świętego Szymona wzniesiono w XVII wieku. To budowla wysoka na 13 metrów. Ma powierzchnię niecałych stu metrów kwadratowych. Stanowi ją jednonawowa bryła, z dwoma niewielkimi kaplicami bocznymi. Szerokość budynku wynosi dziesięć metrów, a długość – 13 metrów. Budowlę cechuje prostota. Dwuspadowy dach pokryto blachą. Z jego szczytu wznosi się sygnaturka – nieduża wieżyczka zwieńczona krzyżem. Ściany otynkowano i pomalowano na bladożółty kolor.

Fasadę u samej góry zdobi metalowy krzyż. Pod nim widnieje okrągłe okno z witrażem. Kolorowe szybki układają się w kształt krzyża. Pośrodku ściany umieszczono okno zakończone łukiem. Znajduje się w nim witraż z wizerunkiem Matki Bożej z Dzieciątkiem. Poniżej, w zagłębieniu - płaskorzeźba z postacią patrona kościoła. Święty Szymon w habicie klęczy ze wzniesionymi rękami. W prawej dłoni trzyma krzyż. Płaskorzeźbę obramowuje kwadratowy obrys z białego tynku. Pod nią znajduje się główne wejście. To proste drewniane drzwi, u góry półkoliste. Otacza je portyk z gładkich kamieni piaskowca. Po obu stronach wejścia wmurowano prostokątne tablice pamiątkowe z czarnego marmuru. Wryto na nich napisy. Napis na tablicy na prawo od wejścia brzmi: "Dzieciom za oceanem za ich przywiązanie i ofiarność - cześć! Macierz Lipnica, 1934". Napis na tablicy na lewo od wejścia brzmi: "Kościółek ten przebudowany w latach 1964 – 66 z ofiarności Lipniczan w Ameryce oraz wkładem i staraniem księdza prałata Franciszka Bardla w 50-lecie jego kapłaństwa kamień ten przekazują potomności wdzięczni rodacy i Lipniczanie roku pańskiego 1966."

Przy ścianie bocznej, na prawo od wejścia znajduje się przybudówka zakrystii. Trójkątne zakończenie prezbiterium wzmocniają dwie kamienne przypory. Wnętrze kościoła doświetla kilka okien z półkolistym zwieńczeniem.

Na wprost głównego wejścia do świątyni, w obrębie ogrodzenia znajduje się kamienna ściana z piaskowca. Jest ona jednocześnie bramą i dzwonnica. Nad wejściem wznoszą się trzy arkady. Najpierw dwie większe, nad nimi – trzecia, mniejsza. W nich wiszą dzwony. Jest to tak zwana dzwonnica parawanowa.

Kościół został ufundowany przez księcia Lubomirskiego za namową króla Władysława IV Wazy. Budowlę usytuowano w miejscu, gdzie znajdował się niegdyś dom, w którym przyszedł na świat święty Szymon.